

Je nám 40

Fešáci

1. Jako když padá sníh
věčný svou bělostí,
tak i můj život kráčí
stejnou lehkostí.
Ohlédnout se zpátky
na to si stačím sám
i když životní splátky
já už dávno splacené mám.

R: Je nám čtyřicet,
jako tenkrát když ses ptal
kolik že nám zbývá cest
po kterých jsem se tak hnal.
Teď když je nám čtyřicet,
a my stojíme tu dál,
i když přitom je tu s námi
to další nekonečné století.

2. Oplétám se sítí
ze samých radostí,
já jsem však silnější,
cítím z lidských hloupostí.
Ten kdo rád kreslí vrásky,
a přeje mi abych tu byl,
tak dlouho, než čas vnutí
říct, co jsem dělal a jak jsem žil.

R:
Mezihra...

R: Je nám čtyřicet... (2x)